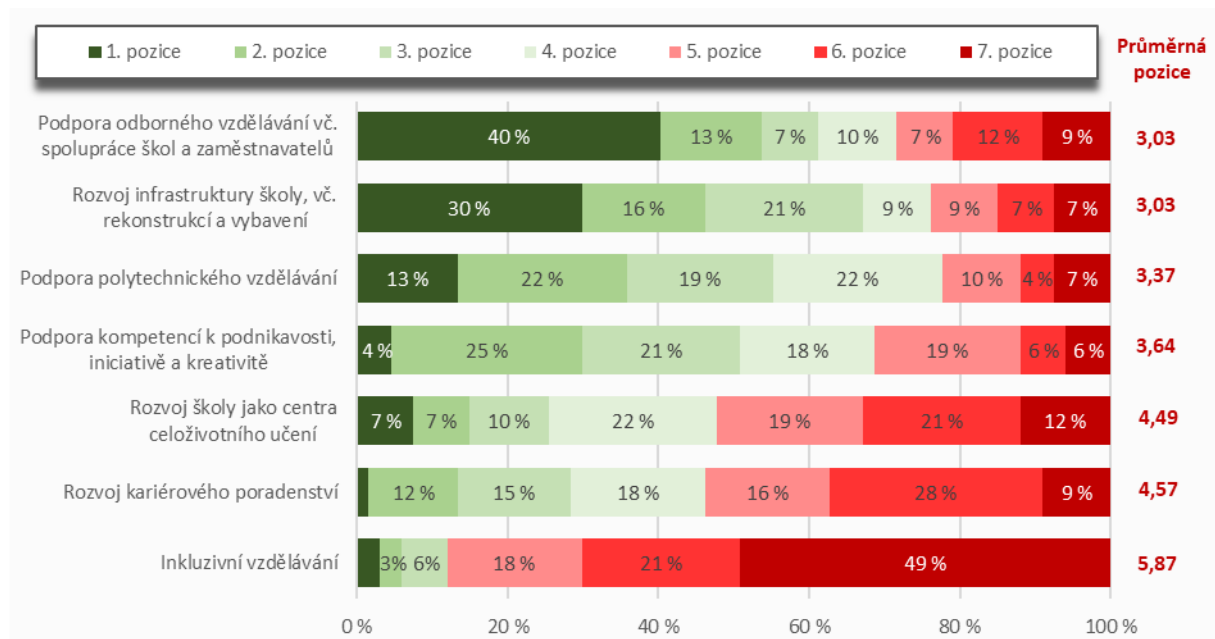

Kraj Vysočina

Pro střední a vyšší odborné školy v Kraji Vysočina patří mezi nejdůležitější intervence podpora odborného vzdělávání včetně spolupráce škol a zaměstnavatelů a rozvoj infrastruktury škol, včetně rekonstrukcí a vybavení. Podporu odborného vzdělávání uvedlo na první pozici 40 % škol a rozvoj infrastruktury umístilo na první místo 30 % škol. Na třetím místě se nachází podpora polytechnického vzdělávání, následuje podpora kompetencí k podnikavosti, iniciativě a kreativitě. Zatímco rozvoj školy jako centra celoživotního vzdělávání řadí na poslední pozici 12 % škol a v případě kariérového poradenství 9 % škol, inkluzivní vzdělávání umístilo na poslední příčku v seznamu priorit 49 % škol.

V následující části se vždy nachází tři, školami nejčastěji zmiňované, aktivity, překážky a opatření.

Podpora odborného vzdělávání včetně spolupráce škol a zaměstnavatelů

Střední a vyšší odborné školy v rámci rozvoje této intervence spolupracují s odborníky z praxe, zapojují je do výuky a pořádají s nimi přednášky (73 %). Odborný výcvik a praxe žáků ve značné míře probíhají v reálném pracovním prostředí, přímo u zaměstnavatelů (67 %) a o něco více než polovina škol (51 %) spolupracuje se ZŠ během pracovní výchovy a prezentuje jim aktivity daného oboru.

Mezi nejčastější překážky, na které školy v této intervenci narážejí, se řadí nedostatečná disciplína a motivace žáků pro práci v reálném pracovním prostředí (43 %), nedostupnost firem vhodných pro daný obor a zaměření žáků (34 %) a nemožnost firem přizpůsobit se vzdělávacím potřebám žáků (43 %).

V této povinné intervenci by 58 % škol přivítalo stáže pro pedagogy na pracovištích a v moderních provozech nejen v České republice, ale i v zahraničí, 57 % škol má zájem o další rozvíjení spolupráce s odborníky z praxe v rámci odborného výcviku a výuky odborných předmětů. Více než polovina škol by potřebovala finance na organizaci, pomůcky, pojištění a dojíždění žáků k zaměstnavatelům na odborný výcvik či předměty (52 %). Školy také uvedly, že by měly zájem o stáže žáků v zahraničních firmách (52 %).

Podpora polytechnického vzdělávání

Tři čtvrtiny škol Kraje Vysočina zahrnují do výuky polytechnických předmětů laboratorní cvičení, pokusy, exkurze a projekty, o něco méně (70 %) zapojuje žáky do soutěží a olympiád a 58 % škol organizuje motivační akce pro žáky ZŠ.

Nejčastěji se školy potýkají s nezájmem žáků o polytechnické vzdělávání (58 %), nedostatečnými znalostmi žáků základních škol (57 %) a jejich nedostatečnou motivací (54 %) ke studiu této oblasti.

Mezi nejžádanější opatření k rozvoji polytechnického vzdělávání se řadí zlepšení vybavení odborných učeben, laboratoří a dílen odborného výcviku (67 %), zvýšení počtu a kvality PC, notebooků či tabletů ve škole (66 %) a nákup softwarového vybavení pro podporu rozvoje polytechnického vzdělávání (63 %).

Podpora kompetencí k podnikavosti, iniciativě a kreativitě

Povinná intervence, která se umístila v souhrnu priorit škol na čtvrté pozici, je podpora kompetencí k podnikavosti, iniciativě a kreativitě. Školy v rámci jejího rozvoje učí žáky myslet kriticky, vnímat problémy ve svém okolí a nacházet inovativní podnikatelská řešení (49 %), pedagogičtí pracovníci získávají informace a podněty k zlepšování výuky v této oblasti (48 %) a 45 % škol vychovává k podnikavosti své žáky v rámci odborného vzdělávání.

Více než polovina škol (52 %) Kraje Vysočina se potýká s malým zájmem žáků o ekonomické předměty, aktivity a cvičení a s nedostatkem výukových materiálů, pomůcek a metodik. Jen nepatrně méně (51 %) škol trápí nedostatek finančních prostředků, aby mohlo být vzdělávání k podpoře podnikavosti a kreativitě realizováno i mimo vlastní výuku.

Nejčastěji (72 % škol) uváděným opatřením, které by školám pomohlo v rozvoji této intervence, je účast mladého podnikatele či jiného odborníka z praxe ve výuce, na druhém místě se umístila podpora školních projektů, jako jsou dny otevřených dveří pro děti z MŠ a žáky ze ZŠ, školní plesy apod. (66 %). 57 % škol by mělo zájem o metodickou podporu k rozvoji podnikavosti a kreativity.

Rozvoj školy jako centra celoživotního učení

V rámci rozvoje školy jako centra celoživotního učení se školy věnují především dalšímu vzdělávání učitelů (43 %), a zájmovému vzdělávání pro veřejnost (39 %) včetně ICT dovedností a kurzů pro firmy v této oblasti (31 %).

Malý zájem o další vzdělávání ze strany dospělých (61 %) a zaměstnavatelů (36 %) stojí společně s nedostatkem financí pro pracovníka, který by tuto oblast na škole zaštiťoval (51 %), mezi nejčastější překážky v rozvoji celoživotního učení na škole.

Naopak školy by přivítaly finance na kvalitní materiál a zlepšení ICT školy co do kvality i kvantity (shodně 51 %) a přípravu pedagogů jako lektorů dalšího vzdělávání, aby se mohly lépe rozvíjet i v této oblasti (45 %).

Rozvoj kariérového poradenství

Nejčastějšími aktivitami, kterým se školy věnují, jsou jednoznačně organizování exkurz a besed pro kariérovou orientaci žáků (82 %) a podpora žáků se zdravotním či sociálním znevýhodněním (81 %). Dále 78 % škol poskytuje svým žákům individuální kariérové poradenství.

V dalším rozvoji kariérového poradenství školám nejčastěji brání nedostatek finančních prostředků (52 %), malý zájem o tuto problematiku ze strany žáků a rodičů (48 %) a nízká časová dotace poradce pro poskytování služeb kariérového poradenství (42 %).

V opatřeních, která by školám nejvíce pomohla, se zrcadlí již zmíněné překážky. Mezi nejčastěji uváděná patří finanční prostředky na realizaci exkurzí a besed (75 %) a vytvoření odpovídající časové dotace pro kariérového poradce (55 %). Více než polovina škol (55 %) by měla zájem o exkurze do provozů různých zaměstnavatelů pro vyučující SŠ i ZŠ.

Inkluzivní vzdělávání

Z výsledků šetření vyplývá, že inkluzivní vzdělávání nepatří mezi priority většiny škol. Na první tři pozice se dostalo jen u 12 % škol. Přesto k aktivitám, na kterých se podílí drtivá většina škol, patří evidence žáků se speciálními vzdělávacími potřebami (90 %), volba vhodných metod pro zjišťování výsledků učení (84 %) a spolupráce se školskými poradenskými zařízeními při péči o žáky se speciálními vzdělávacími potřebami (36 %).

K nejčastěji zmiňovaným překážkám v realizaci inkluzivního vzdělávání patří nedostatek finančních prostředků (36 %), příliš vysoký počet žáků ve třídě (31 %) a absence školního poradenského zařízení v rozšířené podobě přímo na škole (27 %).

V nejčastěji požadovaných opatřeních se podobně jako u kariérového poradenství odráží výše uvedené překážky. Školy uváděly, že by jim nejvíce pomohly odpovídající finanční prostředky (40 %), zajištění prostorových dispozic (36 %), odpovídající personální podmínky (34 %) a další vzdělávání pedagogických pracovníků především v oblasti metod a forem práce a organizace vzdělávání (také 34 %).

Nepovinné oblasti

Zaměříme-li se na nepovinné oblasti, za nejdůležitější považují školy v Kraji Vysočina oblast ICT, včetně potřeb infrastruktury (podpora digitálních kompetencí, konektivita škol). Uvedlo tak 90 % škol.

Na druhém místě se pak nachází podpora rozvoje matematické gramotnosti, kterou považuje za důležitou 79 % škol. Jen o něco menší množství škol (76 %) označilo za důležité jazykové vzdělávání (opět včetně potřeb infrastruktury) a podporu čtenářské gramotnosti (69 %).

Pouhá 3 % škol nepovažuje za důležitou žádnou z nepovinných oblastí.